

lze žádati o zápis v obráceném pořadí (napřed německy, potom česky) jen na základě příslušného usnesení valné hromady společnosti.

(Rozh. ze dne 25. února 1932, R II 19/32.)

Na základě usnesení valné hromady společníků ze dne 25. března 1930 byla zapsána firma společnosti s r. o. napřed v jazyku českém, pak v jazyku německém. Opověď firmy, by byla napřed zapsána v jazyku německém, potom v jazyku českém, rejstříkový soud vrátil, ježto jde o změnu znění firmy, pročež jest předložiti usnesení valné hromady společníků v tomto směru. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. **Důvody:** Stížnosti nelze přiznati oprávnění. Neboť na základě usnesení valné hromady společníků ze dne 22. března 1930 byla zapsána změna znění firmy »Společnost pro stavbu potrubí a přístrojů s r. o. v B.« a německy »Gesellschaft für Rohrleitungen und Apparatbau m. b. H. in B.«. Žádá-li nyní společnost, aby bylo zapsáno znění firmy obráceně, t. j. napřed německy a pak česky, jest tuto změnu pokládati za změnu stanov, takže jest k ní zapotřebí usnesení valné hromady společníků.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o souhlasná usnesení soudů nižších stolic, jež lze napadati podle § 46 zákona o základních ustanoveních soudního řízení nesporného jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost. Nejvyšší soud přezkoumav spisy neshledal, že tu jsou tyto zákonné předpoklady. Rozpor se spisy vidí stěžovatelka v tvrzení rekursního soudu, že její žádost o změnu pořadí jest pokládati za změnu stanov. Tu však jde o právní úsudek rekursního soudu, nikoliv o skutkový předpoklad. Základem pro zápis do obchodního rejstříku mohla býti jen společenská smlouva, a to i co do pořadí jednotlivých částí ustanovení o znění firmy, ačkoliv toto pořadí výslovně stanoveno nebylo (§§ 4, 9, 11, 49 a 51 zákona o společnostech s ručením obmezeným čís. 58/06). Rejstříkový soud nebyl tedy oprávněn změnit toto pořadí bez příslušného usnesení valné hromady. Stěžovatelka sama neuvádí, kterému zákonnému ustanovení se napadené usnesení přičítá. Ani výtky nezákonnosti není proto opodstatněna a dovolací rekurs musil se minouti s úspěchem.

Čís. 11424.

O povolení prozatímního opatření k zajištění nároku podle § 168 obč. zák. přísluší rozhodovati nespornému soudci, u něhož řízení ve věci hlavní jest již zahájeno.

Byla-li pohledávka, jež má býti zajištěna prozatímním opatřením, ohroženou stranou jako žalovanou uplatněna ve sporu jako vzájemná

pohledávka k započtení na žalobní pohledávku odpůrcovu, řídí se příslušnost soudu k projednání návrhu na povolení prozatímního opatření ustanovením prvního odstavce § 387 ex. ř.

(Rozh. ze dne 26. února 1932, R I 962/31.)

Marie F-ová navrhla u okresního soudu v Ústěku, by jí bylo povoleno zajištění dvou jejích pohledávek za Karlem W-em, a to pohledávky 1.330 Kč, již uplatňovala Marie F-ová u okresního soudu v Ústěku podle § 168 obč. zák., a pohledávky 4.150 Kč na náhradu za poskytnutí výživy a bydlení, již namítla započtením ve sporu vedeném proti ní odpůrcem Karlem W-em u okresního soudu v Ústěku. Soud prvního stálice prozatímní opatření k zajištění obou pohledávek povolil, rekursní soud prohlásil okresní soud v Ústěku nepřislušným k rozhodnutí o návrhu na prozatímní opatření k zajištění řečených pohledávek a postoupil návrh na povolení prozatímního opatření okresnímu soudu v Nýrsku, u něhož měl odpůrce Karel W. obecné sudiště.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by, nepřihlížeje nadále k domnělé nepřislušnosti, rozhodl o rekursu věcně.

Důvody:

Jest rozeznávati dvě pohledávky, jež si přeje míti zajištěny ohrožená strana: a) pohledávku 1.330 Kč uplatňovanou nemanželskou matkou podle § 168 obč. zák. ve spisu Nc I 147/31, již chce navrhovatelka zajistiti výživu budoucího dítěte pro první tři měsíce, jakož i náklady svého slehnutí a šestinedělí (§ 167 obč. zák.). Návrh matčin podle § 168 obč. zák. jest projednati řízením nesporným a i o prozatímním opatření, týkajícím se tohoto nároku, může rozhodovati jen soud rozhodující o věci hlavní (§ 2 odst. 2 čís. 7 poslední věta nesp. říz. a obdoba § 387 ex. ř.), tedy soudce mimosporný, u něhož řízení ve věci hlavní již jest zahájeno (viz věstník min. sprav. z r. 1914 str. 652). Předpis § 387 ex. ř. mluví sice o soudu, u něhož byl zahájen spor ve věci hlavní, jest však zjevno, že zákon tím míní jen pravidelný případ, kde o hlavním nároku se rozhoduje řízením sporným. V souzeném případě jde též o otázku spornou, která však je přikázána výjimečně soudci nespornému, a tu i obdoba (§ 387 ex. ř.) i důvody účelnosti a hospodárnost mluví pro to, by i v tomto případě o prozatímním opatření rozhodoval soudce, jenž řeší věc hlavní. Pravomoci té nasvědčuje i doslov § 2 odst. 2 čís. 7 posl. věta nesp. říz., podle něhož soudce nesporný má též učiniti potřebná opatření k zajištění nároku až do ukončení rozepře. Poněvadž však nesporné řízení o hlavním nároku matčině podle §§ 167 a 168 obč. zák. se vede pod značkou Nc I 147/31 u okresního soudu v Ústěku, jest tento soud příslušný i k vyřízení návrhu na prozatímní opatření a proto neprávem přikázal rekursní soud věc tu okresnímu soudu v Nýrsku, kde sice je obecné sudiště odpůrcovo, kde se však věc hlavní, ať již právem

nebo neprávem neprojednává (arg. § 387 ex. ř. slovo »anhänging ist« a rozh. čís. 1407 sb. n. s.). Bylo proto v tomto bodu napadené usnesení změnití a uznati příslušnost okresního soudu v Úštěku.

b) Druhá ze zajišťovaných pohledávek ohrožené strany 4.150 Kč byla, pak nesporno a vyplývá i ze spisu C 145/31, ohroženou stranou jako žalovanou uplatněna ve sporu jako vzájemná pohledávka na náhradu za poskytnutí výživy a bydlení a to k započtení na žalobní pohledávku Karla W-a v téže výši 4.150 Kč. Uplatněním této vzájemné pohledávky 4.150 Kč v oné rozepři byla podle § 232 c. ř. s. zahájena rozepře o této vzájemné pohledávce (plenární rozhodnutí nejv. soudu čís. 7905 sb. n. s.). Poněvadž se to stalo dne 30. dubna 1931 a návrh na prozatímní opatření byl podán teprve 16. května 1931, řídí se příslušnost soudu ku projednání návrhu na povolení prozatímního opatření ustanovením § 387 první odstavec ex. ř. a, jelikož byl spor zahájen a jest veden i o vzájemné pohledávce ohrožené strany u okresního soudu v Úštěku, byl návrh na povolení prozatímního opatření právem podán u tohoto soudu a jest proto jeho odkázání rekursním soudem na okresní soud v Nýrsku právně mylné. Bylo proto uznati za příslušný okresní soud v Úštěku a změnití v tom směru napadené usnesení a rekursnímu soudu naříditi, by rekurs v tomto bodu vyřídil ve věci samé.

Čís. 11425.

**Nájemce, jenž byl na základě rozsudku pro zmeškání vystěhován z bytu a podal žalobu o zmatečnost rozsudku pro zmeškání, nemůže se domáhati prozatímním opatřením toho, by bylo znemožněno pronajímá-
teli opětně pronajmouti byt jinému nájemníku, dokud spor o zmatečnost a spor ve věci hlavní nebudou rozhodnuty, aniž toho, by byl opětně uveden v držbu nájemních práv před tím, než bude rozhodnuto o žalobě o zmatečnost.**

(Rozh. ze dne 26. února 1932, R I 65/32.)

Rozsudkem pro zmeškání ze dne 9. února 1931 bylo vyhověno žalobě Anežky W-ové proti Anně W-ové o vyklizení bytu. Na základě tohoto rozsudku byla Anna W-ová vyklizena z bytu. Dne 15. dubna 1931 podala Anna W-ová žalobu o zmatečnost rozsudku ze dne 9. února 1931, v níž se domáhala, by rozsudek pro zmeškání a řízení jemu předcházející byly prohlášeny za nicotné a by žaloba o vyklizení bytu byla zamítnuta. Současně podala Anna W-ová návrh na povolení prozatímního opatření k zajištění nároku na přenechání bytu v nájemné užívání a) záповědí neprónajmouti byt ten a nenakládati s ním a b) příkazem, by jí žalovaná přenechala byt ten v nájemné užívání až do skončení sporu. Soud první stolice povolil prozatímní opatření, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.